

SCHLUMMERT EIN, IHR MATTEN AUGEN

Muziek waar
het hart van
gaat zingen

46

Uit Cantate *Ich habe genug*, BWV 82
Bach, Johann Sebastian (1685 – 1750)

Thomas Quasthoff, bas
Berliner Barock Solisten
Rainer Kussmaul

<i>Schlummert ein, ihr matten Augen, Fallet sanft und selig zu! Welt, ich bleibe nicht mehr hier, Hab ich doch kein Teil an dir, Das der Seele könnte taugen. Hier muss ich das Elend bauen, Aber dort, dort werd ich schauen Süßen Friede, stille Ruh.</i>	<i>Slaap maar in, vermoeide ogen, doe ze zacht en zalig toe! Wereld, ik blijf hier niet langer, Want ik heb geen deel aan u, dat goed voor mijn ziel kan zijn. Hier moet ik het met ellende doen, maar daar, daar zal ik aanschou- wen zoete vrede, stille rust.</i>
---	--

Zoveel moois in één cantate. Deze aria is even geliefd als de aria *Ich habe genug*. Het is een levendige aria. De dood is hierin een onschuldige slaap, deze aria is een 'wiegelied voor het eeuwig slapen gaan.' De strijkers spelen een zangerige melodie waarop de bas zijn tekst zal zingen. Syncopen (het accent ná de tel) zorgen voor een wiegend ritme; regelmatig aangehouden noten (fermates) lijken de beweging stil te zetten en suggereren daarmee dat de muziek is ingedommeld.

De aria wordt gezongen door de prachtige bas Thomas Quasthoff. Hij kondigde in 2012 volledig onverwacht het einde van zijn zangcarrière aan. Een groot verlies voor ieder die van klassieke zang houdt. Thomas Quasthoff werd in 1959 geboren in Hildesheim, Duitsland, met zware lichamelijke beperkingen als gevolg van het medicijn softenon, door zijn moeder tijdens de zwangerschap gebruikt. Maar het was niet zijn voorkomen waarmee hij opzien baarde. Het was zijn 'miraculeuze stem', zoals een criticus hem eens omschreef. Een stem waarmee hij uitgroeide tot 'één van de opmerkelijkste zangers van zijn generatie', zoals een ander zei.